

Hur hanterar man elektroniska signaturer?

I skriften Elektroniskt underskrivna handlingar (Riksarkivets rapport 2006:1) analyseras bland annat vad en elektroniskt underskriven handling är, hur ser handlingen ut när den inkommer till mottagnade myndighet och hur bör mottagande myndighet hantera den elektroniskt underskrivna handlingen.

Rapporten konstaterar att för att skydda och bevara dessa handlingar behövs en kombination av åtgärder. Den elektroniska underskriften gör det möjligt att kontrollera handlingens äkthet, dvs att uppgiften utställare är riktig och att texten inte förvanskats.

En myndighet bör alltså genast kontrollera inkommande handlingars elektroniska signatur, dokumentera att denna kontroll har skett och resultatet av kontrollen. Men myndigheten kan inte hämta in, bevara och upprätthålla hela den ursprungliga infrastrukturen som behövs för att kontrollera e-underskrifterna. E-legitimationer har en viss giltighetstid och utställare, mot vilka kontroller sker, kan upphöra. Dokumentationen från kontrollen av handlingen då den inkom, blir alltså viktig att ha kvar. Det som bevaras är alltså beviset på att signaturen var "äkta" då den inkom inte själva signaturen i sin helhet eller i ursprungsskick.

Tag del av rapporten nedan.